

[૭] દસ કુંવરજયી

દસ કુંવરજયી પુંતાની મશાલેં વેનેં ઓર નેં મળવા હારું નકળ જયી . હેંનમ પાંસ મુરખ અને પાંસ હમજ દાર હિતી .

મુરખએ પુંતાની મશાલેં તે લીદી, પુંણ પુતાનેં હાતેં તેલ નહેં વેંદું ;

પુંણ હમજદાર વેં પુંતાની મશાલ નેં હાતેં પુંતાની હિહીજયી મ તેલ હુંદું ભર વેંદૂ .

ઝર ઓર નેં આવવા મ વાર થાઈ, તે વેયે બદી ઉગાવા લાગજયી અને હુઈ ગજયી

“અરદી રાતેં બકુર થાયું : ‘ભાળો, ઓર આવેં રિયો હે ! હેંનેં મળવા હારું સાલો .’

તર વેયે બદી કુંવરજયી ઉઠેનેં પુંતાની મશાલેં હદારવા લાગજયી .

અનેં મુરખએ હમજ દારજયી થી કેંદૂ, ‘તમારા તેલ મહું થુંડુંક હમનેં હુંદું આલો, કેમકે હમારી મશાલેં ઉલાવા કરે હે .’

પુંણ હમજદારએ જવાબ આલ્યો , ‘કદાસ ઈયુ હમારી અનેં તમારી હારું પુરું નેં થાયે;

તાજું તે ઈયુ હે કે તમું વેંસવા વાળ કનેં જાએનેં તમારી હારું વેંસાતું વેં લો

ઝર વેયે વેંસાતું વેંવા હારું જાએ રીજયી હિતી તે ઓર આવેં પોત્યો, અનેં ઝી તિયાર

હિતી, વેયે ઓર નેં હાતેં લગન ના ઘેર મ જાતી રીજયી અનેં બાએણું બંદ કરવામ આયુ

એનેં વાહેડ વેયે બીજી કુંવરજયી હુદી આવેનેં કેંવા મંડજયી, ‘હે માલિક, હે માલિક,

હમારી હારું બાએણું ખોલ દે !’

હેને જવાબ આલ્યો હો તમનેં હાસું કું હે, હું તમનેં નહેં જાણતો .’

એતરે હારું જાગત રો, કેમકે તમું નેં હેના દાડા નેં જાણો હે, નેં હીની વખત નેં .